

den geistlige Embedsclasse gjør, at de Indtægter, hvormed den lønnes, ere deres og maae vedblive at være deres; — dersom den havde gjort det, saa maatte jeg være en bestemt Modstander af en Foranstaltning som den af den ærede Rigsdagsmand antydede, ligesom jeg nu er det med Hensyn til Geistligheden; men det har den juridiske Embedsstand meget fornuftigt ikke gjort, og derfor kunde der vist ikke med Hensyn til et saadant Herredsfogedembede være nogen Betænkelse ved at gaae denne Vej, medens det er meget betænkeligt at gaae den Vej, som det ærede Udgald har foreslaaet med Hensyn til disse Kirkemidler.

Endelig er der gjort opmærksom paa den Bæmselighed, som Thinget her er i, idet de vedkommende Embedsmænd ere ansatte under Forsudsætning om, at deres Stilling vilde blive anderledes, end den vilde blive efter de gjorte Forslag; at dette er skeet ved en kongelig Underkrift, samt ved Underkrift af den ansvarlige Minister, og at man derfor har Betænkelse ved at gjøre nogen Forandring heri. Det skulde smerte mig meget, hvis denne Betragtning fik Indgang heri Thinget; thi der vil jo, antager jeg, om kort Tid blive Spørgsmaal, om man vil bese sig for saadanne med en ansvarlig Ministers Underkrift og med kongelig Underkrift stadfæstede Udgifter i andre Retninger, og, som jeg troer, den store Majoritet i Thinget ikke vil være tilbøielig til at bese sig for. Jeg troer derfor, at det er uheldigt at anføre dette som Noget, der skulde binde Thingets Hænder; thi man kan være vis paa, at det vil blive brugt mod os selv, naar man i det Følgende kommer til at faae lignende Spørgsmaal for, da der jo ogsaa skal være kongelig Underkrift og en ansvarlig Ministers Underkrift for disse Udgifter. Lad os derfor ikke selv gjøre Bort til at binde vore Hænder ved at gjennemføre en saadan Betragtningssmaade her, men lad os, naar den ansvarlige Ministers Underkrift er kommen ubestridt tilstede, sætte den til Side, og ikke bryde os om det, den ansvarlige Minister har gjort paa egen Haand; thi det er den eneste Maade, hvorpaa vi kunne vænne de ansvarlige Ministre af med at gjøre Noget paa egen

Haand; men høier man sig derunder, saa er det den rette Vej til i Fremtiden at faae adskillige Andre til at gjøre det Samme.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, yttede, at han kun blev foranlediget til at reise sig paa Grund af de Overdrivelses, som skulde være fremsførte her i Salen af dem, der i denne Sag have Anskuelse, som ere hans modsatte, og, hvis jeg ikke tog feil, regnede han ogsaa de Uttringer, der vare komne fra mig, blandt Motiverne til, at han reiste sig. Deri troer jeg imidlertid, at han har feilet. Jeg troer, at han ikke let kan paavise det, jeg har udtalt, Noget, som passende kan betegnes med Navnet „Overdrivelse“, navnlig heller ikke med Hensyn til det Spørgsmaal, han nærmest berørte, hvor min Udtalelse kun gik ud paa, at Bispestillingen, saaledes som den nu er og har været hos os, naturlig kommer til at gjøre Krav — ikke paa „Gjæstebud“ — men paa Gjæstrikhed og Godgjørenhed. Den ærede Rigsdagsmand lagde til, at jeg skulde have sagt, at dette var nødvendigt for at give Bisperne Anseelse. Den ærede Rigsdagsmand yttede fremdeles, at jeg skulde have sagt, at det var min Mening — i hvilken Henseende han stillede sin som modsat —, at disse Embeder skulde udfyres, saaledes, at Biskopperne kunde føre et luxuriøst Liv; men jeg sagde netop det Modsatte. Jeg sagde, at man maatte indrømme, at selv saaledes som Bispeembederne nu vare udfyrede, vilde det efter min Overbeviisning ikke blive muligt, at de kunde føre noget, der kunde kaldes et luxuriøst Liv. Den ærede Rigsdagsmand yttede igaar, at han vilde være forsigtig med at referere mine Ord, fordi han vidste, at jeg lagde Bægt paa Ordene. Jeg giver megen Frihed i Henseende til mine „Ord“; ligesom man jo heller ikke altid kan være fuldkommen heldig i at vælge dem, naar man extemporerer; men jeg lægger derimod megen Bægt paa, at, naar de refereres, de da ikke refereres saaledes, at de give den stik modsatte Mening, — og det har den ærede Rigsdagsmand i dette Tilfælde gjort. Den ærede Rigsdagsmand fandt sig dog foranlediget